

Шарени

Цветове на любовта

След тази студеничка и мрачна зима дойде ред и на пролетта. (Изненадахте ли се?) Зеленина, птички, слънце, лек ветрец, малко дъжд и... бушуващи хормони, разбира се. Пролетта е пробуждане за всичко красиво – няма как тя да не е и сезон на любовта. Така че нека си поемем глътка свеж въздух... и да хвърлим едно око на теорията.

Според психолога Р. Стънбърг любовта има три централни характеристики: интимност, страст и отдаденост. В зависимост от съотношението между тях се формират седем вида любов.

- **Интимността** е отношението на близост, чувствата, които създават топлина и радост в дадена връзка, тя е споделяне, емоционална подкрепа и разбиране.

- **Страстта** е силната възбуда, свързана с физическата привлекателност и взаимното сексуално влечение.

- **Отдаването** разкрива избора да обичаме, времето, което посвещаваме на другия, свързано е със стремежа към близост, то е степенята, в която сме свързани с другия.

А ето и седемте цвята на любовта:

- **Харесване** – отношение, основаващо се на интимност без страст и отдаденост.

- **Страстна любов** (или любов от пръв поглед) – тя е бурна, с голяма

отдаденост и сяко идеализиране на другия. Но е нестабилна и не води до обвързване.

- **Празна любов** – продължителна, с твърди и ясни правила, поддържащи сигурността, изградена върху навика и инертността. Понякога е последният етап от връзката.

- **Съдбовна любов** – ражда се от дълбокото чувство на страст между двамата. Отсъстват сигурност и здравина в интимността.

- **Романтична любов** – изпълнена с близост, желание за споделяне, страст. Това е любов без обвързване, но с времето може да се добавят повече загриженост и посветеност на другия.

- **Приятелска любов** – дълбока привързаност и близост, изградени върху уважението и общите интереси. Тя е стабилна и засилваща се във времето.

- **Съвършена любов** – съчетава посветеността, интимността и страстта, идеалната връзка.

Но каквото и да казват психолозите, изключително трудно е да се подходи към чувствата аналитично. Надали някой влюбен ще разсъждава колко още страст, интимност или отдаденост да прибави във връзката, за да постигне "съвършената" любов. А може би и тя самата не е чак толкова съвършена?

Всеки нюанс на любовта си има своя чар и си струва да се изживее.

Вицове

-Деца, кой ще ми каже към коя група спада змията очиларка?

-Към късогледите, госпожо!

***

Таткото звъни на съседа.

-Написа ли домашното на твоя калпазанин?

-Написах го.

-Дай да го препиша, моля те ...

***

Синчето се прибира с разкъсано яке.

-Какво се е случило? - пита строго бащата.

-Бихме се с Митко.

-Не те е срам! Сега трябва да ти купуваме ново яке!

-А, това не е нищо! - гордо отвърща синчето. - Бащата на Митко ще трябва да си купи ново дете!

***

Майка се кара на синчето си:

-Друг път няма да те вземам с нас на гости! Не стига че заспа, ами като се събуди се развика: "Няма ли кой да пусне кучето да се изходи до тоалетна!?"

***

Учителката пита:

-Деца, къде ще стигнем ако решим да прокапаем тунел от тук до другата страна на планетата?

-В лудницата госпожо!

***

По-голямото братче на по-малкото:

-Мама ни остави 10 портокала – 8 за мен и 8 за теб.

Малкото смята на пръсти.

-Бате, ама 8 и 8 не прави 10!

-Е, не знам, аз моите 8 вече ги изядох.

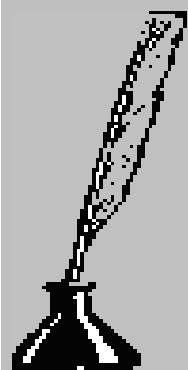
***

В учителската стая математикът се оплаква:

-Много тъп клас ми се падна! Обяснявам им теоремата – не разбират. Втори път им обяснявам – пак не разбират. Трети път им обяснявам, дори аз го разбрах – те пак не разбират.

Разказа Късо Вица

Редакционна колегия

Любомир Керачев
Десислава Цокева
Силвия Боянова
Аделина Георгиева
Анита Радойцова
Катерина Кирилова
Атгела Медарова
Дияна Захариева
Даниел Динчев

САТЕЛИТ 81

Официален вестник на
81 СОУ "Виктор Юго"

месец април 2003 г.

брой 22

цена 0.50 лв

Специален брой, посветен на Седмицата на франкофонията

Франкофоните в действие!

Високи спортни успехи на 81^{во} СОУ "Виктор Юго" - стр.3

На 19.III в театър "Българска армия" се проведе тържество по случай Седмицата на франкофонията. Всички изявени френски паралелки в София можеха да участват. Между участниците имаше от Френската гимназия, частни училища и др. А ние с радост можем да отбележим присъствието и на ученици от 81 СОУ "Виктор Юго"!

Първо се представиха ученици от 2^{ри} и 3^{ти} клас, които изпяха три песни. След тях дойде кулминацията на представлението, когато ученици от 10 и 11^в клас представиха пантомимата "Дух и материя". Текстът е от френски съвременни поети и представя вечната битка между духа и материята. Съставките на пиесата са 4-те природни елемента - огън, земя, въздух и вода. Зрителите много харесаха пиесата и отбелязаха естетическия вкус и артистичния дух, вложени от създателите и изпълнителите. Оригиналният замисъл и блестящото изпълнение заслужават адмирации. Дерзайте, приятели!

Още на следващия ден (20.03.03) Седмицата на франкофонията беше отбелязана и в нашето 81 СОУ. В актовата зала се проведе честването на 10-годишнината от присъединяването на България към Франкофонската организация. Първи на сцената излязоха ученици от 8^в клас, които представиха 3 поеми от Жак Превър - "Сутрешна закуска", "Букетът" и "Любовта". Втори бяха Томи и Венци от 9^в клас, които щяха да изпеят песента "Като лудите", но проблем с микрофоните остави истинския купон за накрая.

Тук е моментът да похвалим Илиана и Десислава от 10^в клас (с втори чужд език френски !!!), които рецитираха

поемите "Мостът на Мирабо" и "Написаният град". Зрителите имаха възможност да се насладят на красотата и благозвучието на френското поетическо слово.

Учениците от 10 и 11^в клас отново ни очароваха с "Дух и материя". Накрая Поли и Десислава от 12^в клас зарадваха франкофоните със собствени !!! творби. След програмата бяха раздадени награди за участниците в нея, за учениците, изработили колаж по случай франкофонията и за участниците в проекта на Френския културен институт "България днес"! Специална награда отнесеха артистите от спектакъла "Дух и материя". Желеам късмет на всички и още повече успехи догодина!

В конкурса "България днес" 81 СОУ се представи с 3 колажа (на ученици от 10^в клас) на тема: "Кулинарен свят", "Всекидневният живот" и "Българските медии днес". За последния колаж учениците са ходили специално до трите най-големи български телевизионни канали, Канал 1 и Нова телевизия, за да съберат информация. За пореден път

доказаха, че творческото мислене, въображението, артистичният талант са същностни черти на възпитаниците на 81 СОУ "Виктор Юго".

Редакционната колегия пожелава на всички в този конкурс успех, а на ръководството напомняме за даденото обещание !!!

Аделина Георгиева

Още за франкофонията на стр.3

В броя:

* Правим ли нещо за

Училището - стр.2

* "ЗА" И "ПРОТИВ"

униформите - стр.2

* Таланти - стр.5

* Latinica или кирилица -

стр.6

* Айкидо същност и цел -

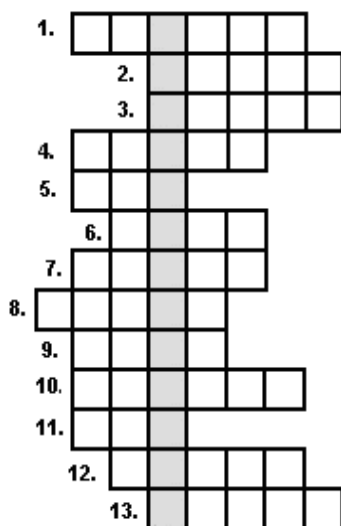
стр.7

* Добрата информация е

мощно средство за борба със

СПИН- стр 7

КРЪСТОСЛОВИЦА

1. Тревиство растение.
2. Местността, в която първоначално са се заселили прабългарите.
3. Европейска столица.
4. Сив, ковък метал.
5. Съдебен термин.
6. Точно календарно време.
7. Една от посоките на света.
8. Градинско цвете.
9. Член на арабско-християнско племе.
10. Вид деликатесна риба.
11. Мярка за електрическа мощност.
12. Главният орган в човешкия организъм.
13. Дупка пълна с вода.

Ако правилно попълните кръстословицата, по вертикала ще получите названието на вулкан в Мексико.

Правим ли нещо за Училището?

Училището - място, където учим, спортуваме, общуваме с приятелите си. Училището като среда, обстановка, атмосфера, сред която прекарваме всекидневието си. Този проблем – за вида, опазването и обогатяването на интериора в училище се оказва маловажен за по-голямата част от анкетираните ученици – **47%**. Малка част (**35%**) харесват класната си стая или смятат, че е необходима допълнителна декорация. Те заявяват, че са направили всичко по силите си, за да е по-уютно около тях и обстановката да им създава добро настроение.

На въпроса *“Случвало ли Ви се е неволно или съзнателно да замърсите или счупите част от училищното имущество? Реагира ли на това? Как?”* - доста висок процент ученици отговарят, че са замърсявали /и неволно – **30%**, и съзнателно – **9%**. Но не е за пропускане високият процент ученици (**22%**), на които все още не им се е случвало нито едно от двете – да замърсят или да счупят. 30% от анкетираните ученици са реагирани при такива инциденти.

За съжаление, на въпроса, отнасящ се до реакцията на свидетел-ученик при някакво рушене, доста малък процент младежи реагират по някакъв начин. Останалите са на мнение, че или не са точните хора, които могат да направят нещо, или просто не знаят какво и как.

По-голямата част ученици (**53%**) смятат, че няма санкции, способни да възпрат рушителите. Според останалата част (**47%**) ученици финансовата отговорност може да възпре злосторниците, докато **18%** са на мнение, че санкциите могат да спрат само част от тях.

Макар в училище да сме за повече от шест часа на ден, само **47%** от анкетираните биха направили /но не правят/ нещо за приятното декориране на класната си стая. Останалата по-голяма част твърдят, че е безсмислено.

Равнодушието, апатията, инертността на преобладаващата част от ученическата общност създават благоприятна среда за рушителите. Чувството за безнаказаност, липсата на своевременно санкции, нарастващата агресивност /характерна за цялото ни общество/ са причини да живеем и учим не само в безлични, но и обезобразени стаи. Остава за психолозите да разсъждават над дилемата защо разрушителното начало е по-трайно, по-активно у човека, а съзидателните сили по-трудно се провокират и изявяват.

Според мен, светът, в който живеем, зависи от нас. Белег на цивилизованост е грижата за околната среда – битова, природна,... А вие как мислите?

Диана Захариева

“ЗА” И “ПРОТИВ” униформите !!!

От родителите си бяхме чували за униформите в училище, но ето че в обществото отново се обсъжда тяхното въвеждане – в Парламента, в Министерството на образованието, в медиите. В брой 102/17484 на в-к “Труд” прочетохме, че в края на учебната година във всяко училище на родителски срещи ще се обсъди евентуалното въвеждане на ученически униформи през новата учебна година. Журналистите прогнозироват, че такава практика ще се въведе най-вече в частните училища. Изразяваме няколко съждения по темата, която би трябвало да се постави на по-широко обсъждане.

1. Чрез униформите не се ли преследва уеднаквяване и в мисленото /роботизиране/, лишаване от индивидуалност?

2. Стремешът е да се заличат социалните различия – децата на социално слабите родители да не се комплексират, да не парадират с финансовите си възможности заможните. Възможно ли е това?!

3. Ако се въведат униформи, социално слабите родители няма да бъдат облекчени финансово, защото ще трябва да купуват и дрехи, които са само за училище, или само за официални случаи.

4. Не трябва ли да бъде взето предвид и мнението на учениците?

5. Кой дизайнери ще разработят проекти за униформи? Възможно ли е своевременното им изработване?

Изразете вашето становище по този важен проблем. Вестник “Сателит” дава възможност за реплики и дублики както на ученици, така и на учители.

Диана, Ангела, Лиляна

Айкидо същност и цел

Създадено от Морихей Уешиба (О сенсей - големия учител) Айкидо е едно модерно, ненасилствено японско бойно изкуство, развито през ранната част на века. Откривателят е починал през 1969 година на 86 годишна възраст. Основното за Айкидо е, че е бойно изкуство, чиято същност е в решаването на физически конфликти. Базирайки се на непреклонни тренировки в няколко традиционни японски джуджуцу школи, откривателят прекарал годините от средата на живота си в развиване на своето изкуство, в подобряване и извисяване на човешкия дух. Уешиба сенсей успял в създаването на това, което по-късно нарекъл “Айкидо”, “Пътят на хармонията със силите и принципите на Природата”. Айкидо е едно истинско будо*, една пътека, в която острият ръб на бойното трениране е използван като един “Път” на духовно израстване. Независимо от неговата нарастваща популярност, Айкидо напомня истински на целите на “будо”. Неговите методи са базирани на дълбоката вяра на Създателя в

“суровото трениране за подобряване на човешкия дух чрез неуморното усъвършенстване на съзнанието, духа и тялото”. В съответствие с идеалите на О сенсей, изкуството е било държано отделено от спортовете, в които един човек се състезава с друг. Айкидо е по-скоро една пътека на лично развитие за хората, които искрено желаят да усъвършенстват тяхната собствена човешка природа. Така както Айкидо поставя великата важност на ориенталските схващания за универсален принцип “ки” - силата на живота чрез дишане, така и търси да постигне тоталното обединяване на това универсално “ки” със “аз” - “ки” на индивидуалния човек. Айкидо е едно будо, целящо да хармонизира индивидуалния с универсалния принцип и да установи съгласие между всички хора. Извън древните традиции на японските бойни изкуства, Айкидо процъфтява като източник на хармония, отблъскващ дисхармоничните сили, които съществуват в света днес.

Лили

* Път на усъвършенстване чрез овладяване принципите и техниките на бойните изкуства

В следващите броеве на вестника ще ви представим информация за най-популярните източни бойни изкуства – история, същност, цел. Усъвършенстването на духа и тялото е основополагащо в тяхната философия. Може би от това имаме нужда?!

Поредни големи спортни успехи на 81 СОУ

Блестящото представяне на ски-отбора в Републиканското първенство по ски алпийски дисциплини даде нов повод за радост на феновете на този спорт. Първото място е заслужена награда за усилията, за положения труд, за себеотрицанието и на спортистите, и на треньорите.

***

На 17.04.2003 г. се проведе финалният мач от Градското първенство по футбол. Юношеският отбор на 81 СОУ победи футболистите от Техникум за обществено хранене – София след оспорван двубой. Редовното време завърши при резултат 2:2. След изпълнението на дузпи нашите момчета победиха с 6:5. Предстои участие в Републиканското първенство през месец май. От всички фенове на футбола в училище – УСПЕХ!

***

На 19.04.2003 год. на финалите от Градското първенство по волейбол отборът ни – момичета спечели ПЪРВО място след трудна среща с волейболистките от 28 СОУ, а девойките се класираха на II място.

***

Резултатите от Градското първенство по баскетбол – момичета също са добри – V място сред всички софийски отбори.

Редакцията поздравява победителите и им желае нови успехи. Специални поздравии за треньорите.

Добрата информация е мощно средство за борба със СПИН

Редакцията се включва в АНТИСПИН КАМПАНИЯТА

Една от най-разпространените болести в наши дни е вирусът на СПИН. ХИВ вирусът (вирус на имунната недостатъчност при човека) разрушава имунната система. СПИН (Синдром на Придобитата Имунна Недостатъчност) е следствие от заразата с ХИВ. Тялото не е в състояние да се бори с целия кръг инфекции и заболявания, на което е изложено.

ХИВ не може да се предаде през здравата кожа, през преграда от гума, т.е. презерватив, и не може да живее дълго извън човешкото тяло. Вирусът не може да бъде предаден чрез обикновен контакт, целувка, ръкуване, от седалка на тоалетна или използване на общи прибори за хранене. Той не може да бъде хванат при ухапване от насекоми.

Два са основните начини за предаване на вируса от един човек на друг. Единият - когато семенна или вагинална течност от заразен човек навлезе в тялото на друг човек по време на полов акт. Другият - от една кръвоносна система към друга кръвоносна система, т.е. когато кръв от заразен човек влезе в тялото на друг човек. Поради тази причина наркоманите, които използват едни и същи заразени игли за спринцовки, са изправени пред риск, така както и хората, на които се прелива кръв чрез системи, които не са стерилни. Жени, които са заразени с ХИВ, могат да прехвърлят вируса на своето бебе по време на бременността, при раждането или чрез млякото при кърмене.

Евентуални признаци и симптоми на

ХИВ/СПИН са: загуба на повече от 10 на сто от телното, треска в продължение на повече от месец, отпадналост, нощно изпотвяване. Хората може да са заразени, т.е. да са ХИВ положителни в продължение на много години, преди да се разболеят от СПИН. ХИВ не подбира жертвите си и не

предпочита определени групи от хора. Това е просто болест, която се предава при рисково поведение. Може да засегне всекиго, но може и да бъде избегната.

Интернет

Компютри

Latinica или кирилица ?!

Преди всичко искам да ви кажа, че български сайт, написан с latinski букви не е повод авторът му да се гордее с това. Така той не се доближава до англо-говорящите страни. Напротив, така един сайт би изглеждал доста грозно и нечетливо. Същото важи и за чатовете и форумите. Защото (извинявам се на всички чатаджи), но е безкрайно тъпо и нереално да пишеш на родния си език с буквите на чужд. Аз съм сигурен, че и много от чата са на същото мнение. И все пак има някои, на които им е по-приятно да пишат на latinica. Но защо това се случва? Може би се сещате вече, че главната цел на този текст е да се замислим защо ние поставяме кирилицата на второ място, на некачествен за компютрите език. Защо latinica измества кирилицата?

Вярно, всички известни операционни системи са направени в страна/и с език на latinica. Т.е. на първо място тази ОС ще е предвидена за latinica. Добре latinica трябва да е на първо място, няма как. Но това не значи, че трябва да се откажем от родния език. Какво ни спира повечето от текстовете на компютъра и в чатовете да са на български?

Обичайният отговор: Ми, в клуба няма кирилизираща програма, не навсякъде се чете кирилицата (излизат йероглифи), всички програми излизат и поддържат добре български, ама само тази и тази не стават и т.н.

Може би верен отговор, но само донякъде.

По-правилният отговор е: Ми, причината не е ли в нас? Защо са ни всички тези комерсиални кирилизиращи програми (примерно Flex Type, който струва почти наполовина спрямо по-старите Windows), като кирилицата си я има и в самия Windows. След инсталация на Flex, Windowsa не е вече същия. Тази програма няма работещ деинсталатор. След премахването и, всъщност, Flex си оставя някои шрифтове, които са заменили системни. И ако нещо работи добре на един компютър с Flex Type, то на друг, който го няма, естествено програмата и текстовете в нея няма да излизат коректно. Защо на всеки трябва да е различна кирилицата като в самия Windows я има и е една? На <http://injinera.bgplus.com/public1/gavra.htm> е поместен

много добър обобщен текст по темата. От там съм научил и написал текста на тази страница (т.е. съм съгласен с написаното). Естествено там е обяснено много по-добре и доста по-подробно. Линкът по-горе е нещо като малко въведение по темата Windows и кирилица (в частност Flex Type т.к. това е най-известната кирилизираща програма). Темата е засегната с много факти и примери, както и решения на много проблеми, на горния и на долния линк.

Всички тези неща съм ги прочел от сайта на инж. Генеди Атанасов. Струва ми се, че мненията и упреците му са основателни. <http://free.hit.bg/injinera/> (BG Mirror) & <http://injinera.bgplus.com/> (US Mirror) - по-новият му сайт. Освен за Win и кирилица на тези линкове има и други интересни "гювечи".

<http://injinera.bgplus.com/public1/lafove.htm> - също един не лош от многото htm-и на сайта му

Ако имате време, ако ви интересуват подобни проблеми и искате подробна информация и решения посетете линковете по-горе!

Ние сме хората, които можем да променим нещата! Кой друг?

Мирослав Джалев

Unreal II: the awakening

След над 3 годишна разработка на геймърския пазар най-накрая се появи и продължението на един от най-добрите глутери - Unreal.

Историята на играта се развива в бъдещето, където хората са колонизирали множество планети и кръстосват всички краища на вселената. Вие поемате ролята на космическия шериф Джон Далтън, който с помощта на своя екипаж с

космическия кораб "Атлантис" патрулира дори и в най-затънтените кътчета на галактиката. Точно на една такава затънтена миньорска колония попадате на сигнал за помощ. След намесата ви (и след като оставите голям брой трупове зад себе си) ще откриете мистериозен артефакт, ще установите, че и на други планети има такива и ще хукнете да ги събирате. Естествено в играта е наблегнато предимно на стрелянето, така че се пригответе с внушителния си арсенал да се разправяте с разнообразни противници: различни видове извънземни, войници, наемници...

Въпреки че няма мултиплейър, Unreal II е перфектна игра. Това определено е играта с най-добрата графика, излизала досега. (на цената на огромни системни изисквания, но какво да се прави) Звукът също е невероятен и при наличието на хубави колони и саунд карта изживяването е велико. Unreal II е игра, която задължително трябва да се играе.

Върховно изпитание за хората с чувствително обоняние

Миризмата на столска храна е неотлъчно свързана с представата ни за училище. Тя се преплита с какви ли не ухания още – на дезинфектанти, тебеширен прах, парфюма на съученичката вдясно, афгършейфа на приятеля вляво... Ако пък си имал физкултура предишния час, ... Безспорно обаче се налага мазната миризма на пържен лук, риба, незнайно какви подправки и ... още нещо. Няма спасение. Изпаренията достигат до IV етаж. Всички се мръщят – и учители, и ученици. И всички си мълчат.

Отдавна хората са измислили абсорбатори, които решават проблема. Вероятната причина - няма пари, съоръженията са скъпи, сигурно има решение. Дотогава – търпение! А онези от вас, които имат чувствително обоняние, да си купят противогази!

Редакцията

Успехи

Как вестникът ни направи приятели

Учениците от IV г клас печелят популярност и не само това...

Идеята да направим вестник даде едно момче от нашия клас. Избрахме заглавие "В.Н. клуб" (върховни новини) и няколко момчета се заехме да направим изданието. Обаче момчетата от класа започнаха да правят техен вестник (дори два). Така в класа се появиха три вестника, символи на разделението между нас. Тогава някой даде предложение да направим общ вестник. Сложихме заглавие "Приятели" – не заради сериала, а в знак на сплотяването в класа.

Оттогава станахме задружни. Първи

сме в конкурса за празника на училището, а и по предадени вторични суровини.

На едно момче от класа баща му работи във в-к "Труд" и така един ден дойдоха репортери при нас, за да разкажат на всички за нашия вестник. Това се случи на 4.11.03 год. Звездните часове продължиха, когато дойдоха да ни представят от Нова телевизия. Явно бяха прочели от вестника и се бяха впечатлили. Те дойдоха точно на 14.02.03 год. Така се разпространи новината за нашия проект и се надяваме и занапред да имаме такива успехи, а защо не и по-големи !?!

Първа награда на международен конкурс!

В международния конкурс "Моята любов Русия – Любов моя, България" посветен на 125 годишнината от Освободителната руско-турска война и възстановяването на българската държавност, Василена Атанасова, ученичка от IV^г клас в нашето училище, получи най-високото отличие за поетична творба. В албума, издаден от "Форум България – Русия", е поместено нейното стихотворение "3 март". Сред няколко хиляди ученически творби, написани от децата на България и Русия, стиховете на Василена се открояват с поетичната си форма, вълнуват със спонтанната си искреност. Те са израз на светлите чувства между двата славянски православни народа.

Отпечатваме и картината на Евелина Живкова, 13г., 81 СОУ, включена в същия албум.

3 март

На тази светла дата прекланяме глава. Пред подвига ви, братя, за наша свобода.

Вий били сте се смело по нашите земи. Геройствата ви помнят балкани и гори.

За всичко, руски братя, сега благодарим И дружбата ни свята во веки ще крепим.

Василена Атанасова,

IV^г клас

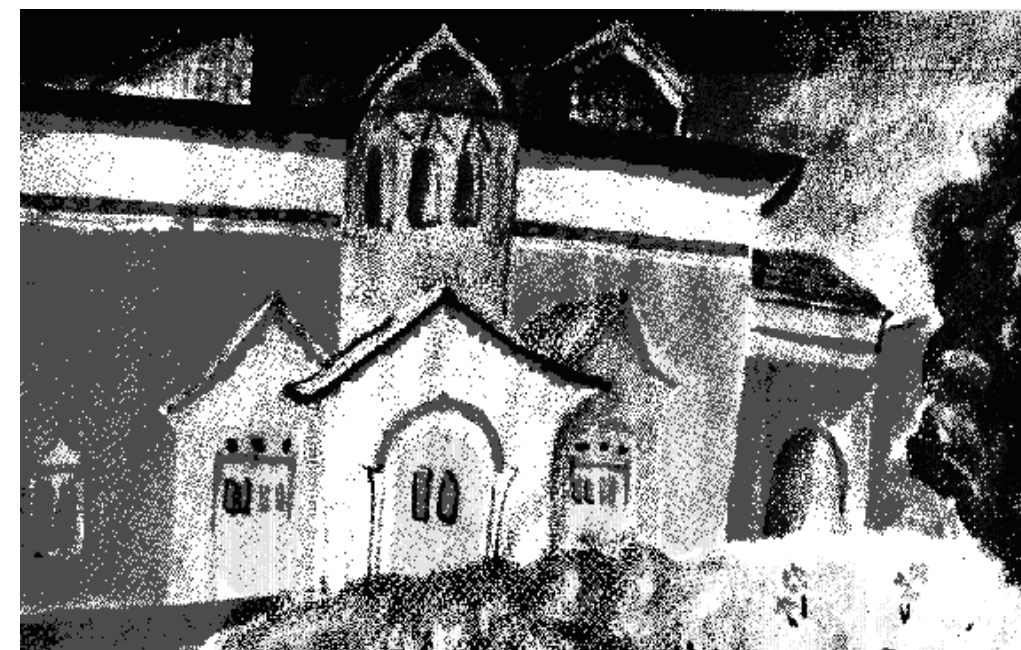
Още нещо за франкофонията

България става член на франкофонската общност през 1993 година по инициатива на тогавашния Президент на Република България Желю Желев. Идеята, обединяваща страните членки, е популяризирането на френския език и културата на всички френскоговорещи страни /фолклор, етнография, литература, изкуство,.../. В организацията членуват 55 страни. Общата цел е задълбочаването на диалога между културите и цивилизацията, сближаването на народите чрез взаимно опознаване, засилване на солидарността и сътрудничеството, ползването на езика в служба на мира и демокрацията.

Международният ден на франкофонията е 20 март. Всяка година 170 милиона говорещи френски език честват този ден в повече от сто страни на петте континента.

По време на празниците на франкофонията се организират театрални спектакли, литературни четения, конкурси за владеене на езика, художествени и фото изложби, концерти, дебати, проекти, спортни състезания. За всички симпатизанти на тази идея това е повод да покажат заедно и весело обичта си към френския език, който ги обединява.

Интернет

Евелина Живкова 13г.

Интервю

“Опознай врага, може да се окаже приятел”

Този път за интервюто с учител от 81-^{во} СОУ решихме да изберем необикновена личност, която винаги има мнение и би могла да вземе “адекватно” отношение по всеки въпрос, може би заради специалността си (Български език и литература) или по-скоро заради противоречивата си природа с отличителен белег зодия СКОРПИОН... Досетихте ли се вече ? Е, добре, ако не сте, ще ви подсказем още малко за кого става въпрос. Дори и да не я познавате лично, бихте могли да я разпознаете в училищния коридор по женското достойнство, което излъчва външността ѝ - г-жа Даниела Йорданова. Тя не изневери на себе си и отговори страховтно на зададените въпроси.

Мислите ли, че има нещо, което да липсва на образователната ни система?

Много неща. Първо - установени (неконсервативни) правила. Оттам произтичат останалите липси като усещане за сигурност, възможност за организиране на дейността в дългосрочен план.

Защо решихте да станете учител ? Може би това е била Вашата мечта като малка или ... има друга професия, която бихте избрали сега ?

Станах учител случайно. Обичам литературата и театъра. А учителската професия дава възможност за съчетаване на двете. Дори когато излязат ми има характеристиките на монспектакъл. Без публика. Удовлетворението присъства. Ако избира друга професия (не че имам нещо предвид), то ще бъде заради прекаленото ангажиране на “наше го брата даскала” с административно канцеларски дейности.

Какъв трябва да бъде според Вас перфектният учител ? Ами ученик ?

Ако изобщо има дефиниция за перфектен човек, то за учител и ученик е същата.

Толкова ли сте страшна, че всички Ви наричат “ламята Спаска”?

Каго имаме предвид, че “ламята Спаска” е приказан герой, значи моята “страшност” се съчетава, надявам се, хармонично с положително излъчване.

Как се държите към учениците си, когато сте ядосана ? А към останалите?

Имате опит. С други хора обикновено говоря с мълчане.

Вие всеки ден се срещате с ученици, мислите ли, че младото общество деградира ?

Страшно би звучала констатация от този род, но пък от друга страна не назоваването на едно явление не го игнорира. Има явления, които драстично не се вписват в представите за хармоничност, извисеност, но все пак остава надеждата, че процесът на деградация не е необратим.

Какъв е недостатъкът на цялото българско общество ?

Каго в “Чичовци” - достойнство и всички произтичащи от това последствия.

С какво свързвате облика на България?

С близките, с литературата, с историята Това в положителен план. Не комфортното настояще - като негативен.

Познанията Ви от литературата помагат ли Ви в живота ?

Много. А ме и спасяват от ситуации, белязани с грозота и подлост.

Любимият Ви български творец ? И защо ?

Йовков, заради красотата и винаги не доразкритата същност.

Какви са предимствата най-общо на чуждата литература ?

Нашата си е много хубава, никакви предимства няма да търсим.

Ако имате възможност, бихте ли сменили училището и защо ?

Не, не бих го сменила, защото децата навсякъде са еднакви, разбира се вие сте най-хубавите, а където и да отида, ще бъда пак в света на същата литература, в която съм и тук. Сградата няма значение.

Представете си, че Вие сте министър на образованието. Имайки тези права, кое е първото нещо, което ще въведете ?

Нищо няма да кажа по този въпрос. Не ви ли стига, че ви тормоза като учителка, а ме искате и за министър.

Имате ли рецепта за постигане на успехи ?

Няма такава. Не само за мен. Х а р а к т е р ъ т, обстоятелствата, всичко комплексно “пише” рецептата.

Как поддържате страхотната си фигура ? Имате ли някаква тайна, която можете да споделите с нас ? Защо не станете манекенка, например ?

Защото си няхах рожби като вас да ме посъветват преди години. В момента ставам като за две манекенки - на възраст и на килограми.

Вярвате ли в истинската любов ? Какво означава тя за вас ?

Който както си я почувства.

Ценно ли е за Вас семейството ? Има ли нещо, което искате да промените в него, във взаимоотношенията ?

Ако изобщо е останало нещо ценно в, силно казано, деградиралото ни общество, то е семейството. Това, което бих искала да променя в моето, е да внеса повече спокойствие - не бездействие, а способност да се изживява хубавия момент без страх, че той ще свърши, да се посрещне лошия със съзнанието, че няма да е дълъг.

Вие имате куче ! Поддържате ли тезата, че животните приличат на стопаниите си ?

Да, дори с риск да ви накарам да търсите

прилики между мен и ротвайлера. Обяснено е, както едно малко дете копира manierите на родителите си, така и кучето, макар и в не същата степен, го прави, заприличва на стопанина си.

Какво е мнението Ви за квартала, в който живеете и работите ?

Не го намирам красив и уютен и това сигурно не изненадва никого. Панелната кутийка, в която живея също не предизвиква възхищение. Но тук са любимите ми хора и това е светлината в мрачния младостки пейзаж.

Както всеки човек сигурно и Вие си имате пристрастия. Показвате ли ги или умело ги прикривате ?

Да показвах пристрастие към някого или нещо не винаги е лошо, би било жалко, ако то е за сметка на другите, т.е. ако води до пренебрегването им.

Ръководите ли се от някакво мото в живота, какво е то ?

Не. Всъщност “Прави каквото трябва, пък да става каквото ще !”.

Имате отлични ораторски способности. Искате ли сте някога да се изявите на сцена и да бъдете известна в културния или в политическия живот ?

Нали знаете, че съм умна, интелигентна и СКРОМНА ! Значи щом искам мога всичко.

Определяте ли се като силна личност ? Коя е най-силната ви черта ? В какво се изразява чарът Ви ? Нека Ви припомним, че често се сравнявате с пепелянка !

Пепи..., бих казала, че силата може да има измеренията на една тръстика.

Влияете ли силно върху другите ? Притежавате ли способността да ги контролирате ?

В известен смисъл да. Но категорично не обичам да командвам.

Имате ли принципи, на които никога не изменяте ?

Не съм чак толкова праволинейна. Принципите са показно или за прекалено целеустремени хора. Аз съм човек на изкуството.

“Когато фактите говорят и боговете мълчат, когато аз говоря и фактите мълкват !”- оставате ли върна на тези думи ?

Разбира се, нали съм умна, скромна и последователна !

Кой е най-големият гаф, който сте правили в училище ?

Забравих да вляза в час, а бях тук.

Кое е било най-веселото училищно събитие ?

Обикновено абитуриентските балове са голям купон.

Пожелайте нещо на учениците си.

Умни, красиви във всеки смисъл и скромни като учителката си !

Гери и Деси XI^г клас

Таланти

На вашето внимание разказа “Някой отваря прозореца” на Стефан Риков от XI^в клас, публикуван в списание “Родна реч”

Някой отваря прозореца

Като че ли някой е закачил вечерта върху покривите и тя виси над улицата мараня, недоволна, че не може да падне долу. И аз седя до прозореца и ако някой ме види отдолу, сигурно ще си помисли, че вися между етажите. Долу, точно под мен на тротоара, една жена носи кофи въглища. Напътва ги и свива зад ъгъла. После пак се връща и пак зад ъгъла се извива роклята и на цветчета. Цветчета и въглища – идеално съчетание ! Особено когато са гарнирани с две цинкови кофи и една лопата. Сигурно и нейния мъж е на смяна. От два месеца сме съседи по етаж, но не я познавам. И как ли ще я знам, когато за двата месеца няколко пъти съм се прибирал у дома.

На отсрещния тротоар тъмна котка се е покатерила върху кофата за смет и се опитва да вдигне капака. Когато шумът от стъпките приближава, тя скача долу и изчезва зад ъгъла. После се връща отново. Докато слизам по стълбите, мисля за упоритостта и. Какво ли толкоз има вътре?

Долу обяснявам на жената, че сме съседи и съм дошъл да и помогна. Тя повдига рамене. Не ме познава.

- Няма значение ! – казвам и. - Вашият съпруг е на смяна, нали ? Кима с глава: - От обяд е втора смяна ! После посочи с ръка въглищата : - Може да завали, та реших да ги прибера.

Вдигам пълните кофи и си мисля, че той трябва да е доволен. И не може да не е. Та половин ден си е въкъци.

Сега мога да наблюдавам целия тротоар. Чак до киното. Наближава осем, а вечерта вече се е търколила от покривите и се е разтиляла върху улицата. Излежда, че е паднала, докато слизам.

Празните кофи са като празните мисли - не тежат, но и не радват.

Опашката на котката се развява във въздуха и по плочите потракат токчетата. Не, не е тя. Нейните стъпки са нервни, тревожни.

Жената край мен уморено е приседнала до оградата. Цветята върху роклята и са увехнали.

Не ги виждам, но зная, че са увехнали. Котката все още драци по капака.

До астрономическото десет има още време. И колкото и разтегливо понятие да е то, на мен ми се струва, че се свива като

спукан балон. До десет има време. Тогава тръгва и колата с провизиите. След един час ще бъдем на обекта. Два месеца на един час път от града. Може би не в километри е нужно да се измерват пътищата, а в часове или е все едно. Виждам, че за тези двамата, които вървят на улицата, времето е спряло. Под двойните им стъпки пътят е един и той води покрай нас, а после ще се слее с нашия и времето ще тръгне. И тогава ще чакат дълго по отклоненията, ще чакат ново сливане.

Някой отваря прозореца на втория етаж.

Вдигам последните две кофи. Въздухът тежи. Непременно ще вали. Дали е взела чадър ?

Лампите светват. Тъмнината като подритната топка отскача встрани от жълтите квадрати. Девет е. По това време там, до реката, комарите стават страшни. Единственото спасение е да се потопиш във водата. Стоиш си вътре и само главата ти, като недоизгорял пьн, стърчи над нея.

Оставям кофите в мазето и се измъквам по стълбите. Може би ще има благодарности, но и те ще са почти толкова неприятни, колкото и ноциите в реката.

Отварям прозореца, за да пусна вечерта при себе си. Тежкият въздух е горчив и лепкав като мокра цигара. А встрани, между покрива на съседната сграда и балкона на следващата се вижда нацърбено парче тротоар. Стъпките заглъхват и стават все по-редки. Някой на горния етаж е пуснал радио и мелодията се блъска в стената. Някой иска да прогони мрака. И самотата!

И тази не прилича на нея. Косата и е като на момче, а лицето, извира като медна монета.

До десет има още време. Моята палатка там, на обекта, е в края на гората. Последното дърво се е надвесило над нея и бърка с клони през отвора. Като духне вятър, имам чувството, че някой тършува вътре с лепенци пръсти и наславя мрака по лицето ми. Оттук до реката разстоянието е колкото един повален дъб. Листата му са пожълтели и свити от топлината. Има жълти листа и в началото на лятото.

... Онзи отгоре отваря прозореца. Шумът на китара бясно се излива на улицата и поема надолу. Притраква барабан, като че ли звуците се вмъкват между решетките и отводнителния канал. Котката скача от кофата и се скрива зад ъгъла недоволна, с овесената опашка. Между покрива и балкона на съседните сгради, върху нацърбеното парче тротоар се плъзват заоблени колени.

Нататък, към другия край кихва мотоциклет. После премърморва

автомобил и двамата заедно заглъхват нейде към края на града. Там някъде, зад ъгъла до киното, ноцта е боядисана в златисто от неоновите светлини. Момичето със заоблените колени си отива.

Един закъснял автобус размотава след себе си къмба дим и изчезва зад пресечката.

До десет има още една цигара време.

Времето, което не се измерва в пътища, се отбелязва с числото на изпушените цигари.

Къдрокосият художник от отсрещния тротоар прибира своите книжни цветя и си тръгва. Аз изхвърлям моите увехнали цветя през прозореца. Момичето, което плаче до дървото, дълго гледа нагоре, но едва ли вижда нещо повече от огънчето на цигарата. После и то си отива.

Времето догаря в ръката ми. До десет остава една угарка време и аз го смачквам в перваза на прозореца, защото в същия момент автомобилът спира до тротоара.

Онзи отгоре е затворил прозореца. Някой долу изсвирва с пръсти. Някой отваря прозореца на отсрещната сграда. Парчето набъбн тротоар ми се присмива. Затварям прозореца. В тъмното стъпалата унило слизат надолу.

Часовникът на старата църква разсича мрака на десет. След него започва и часовникът в задната част на града. Толкова относително е понятието за време!

Сядам в пристигания автомобил. Шофьорът завърта ключа, за да даде контакт.

- Чакай ! - моля го да спре и улицата отново утихва. Тя иска да изпревари времето. Тези стъпки са ми познати. Толкова познати, че отекват до болка по глухата улица. После прозорецът горе светва. И на мен ми се струва, че всичко е като преди и това, че съм я видял, ми е достатъчно. Някой отваря прозорец

Тя отваря прозореца и застава в рамката, като портрет. Ако бях художник, щях да нарисувам такава картина. Един отворен прозорец и чакаща жена. Нищо повече.

- Да тръгваме ли ? - вълнува се шофьорът.

- Карай - казвам му, - трябва да стигнем навреме.

Стефан Риков ,11^в клас

